

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 5. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

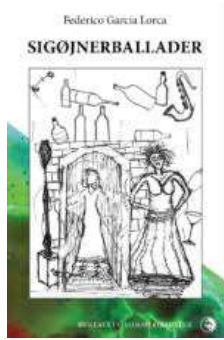
Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Den uafrystelige Lorca

Federico Garcia Lorca
Sigøjnerballader Digter i New York
Det Poetiske Bureaus Forlag 2020 -
Bureauets lommebibliotek Af Carina
Wohlk. Kender ...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftets kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

Steinbeck-tema i Den smalle bog

- Læs Egil Hvid-Olsens introduktioner til ni af hovedværkerne

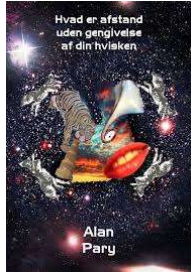
søndag den 15. november 2020

En due er død og mit digt sendte én til vejr

Alan Pary: *Hvad er afstand uden gengivelse af din hvilsken*
Det Poetiske Bureaus Forlag, 2020

Af Thorvald Berthelsen

Den kurdiske digter Alan Pary har tilbragt næsten hele sit voksne liv som flygtning. Han er født i Sulaymaniyah, der er opført i det nordvestlige Irak nær grænsen til Iran af den kurdiske prins af Baban Ibrahim Pasha fra 1784 og frem som virkeliggørelsen af hans drøm om en kosmopolitisk kurdisk 'hovedstad'.

Og det bliver den virkelige idet den ikke bare tiltrak kurdere men også kristne, jøder og armener. Det derfor blodig ironi at Alan Pary blev tvunget til at flygte derfra i 1999 efter at være udsat for dødsstraf på grund af sin første udgivne digtsamling *Kærlighedens rige*.

Varme hjerter forvandler byens havfruer

Alan Pary ankommer til Sandholmlejren i Danmark i 1999 og har først tilbragt 10 år i asylcentre for han fik asyl og egen bopæl i København.

Han indtager efterhånden København og forsøger at gøre den til sin i flere af sine digte. Det er helt klart den eksilerede digters håb om frihed til egne valg og virkeligt gensidige relationer til andre, der personificeres i digterens by, som fra en anden kulturbaggrund gives denne rolle i et veritabelt mysterispil, der omfatter byens historie og H.C. Andersens lille havfrue:

Himmelske engle lægger sig på svævende broer
Københavns nat er fuld af skyer og tåge

Byens små øer er fyldt med forbipasserendes ånde
Københavns nat er en drøm
med plads til hjerters forskellige slag

...

De åbner favnen og vender sig mod regnen
afhængige af hinanden
mens lynets skrig rammer med sit kys

Københavns nat er et mysterispil
Længsler rumler fra de ældste steder
varme hjerter forvandler byens havfruer
(Fra digtet *Københavns Nat*)

Han er stadig en flygtning der søger og endnu ikke har fået dansk statsborgerskab. Som han selv siger det i et interview med Michael Svennevig, der har dramatiseret hans liv i forestillingen *Hegn* :
"Efter et par år fandt jeg ud af, at jeg var på flugt... at jeg var flygtning. Der er forskel på at være flygtning og så komme her for at læse og studere eller arbejde. Der er meget stor forskel. Når man er flygtning, er der mange ting man ikke må... Det er svært at beskrive, men det er let at mærke og føle, for det er der hele tiden. Du kan gøre alt, men må alligevel ikke."

Det er derfor et fantastisk flammende og altfortærende håb han mojsommelet har tilkæmpet sig, som hans digtsamling kredser om og uløseligt forbinder med kærligheden, lyset og en rummeligere historie:

jeg har rørt et håb, der breder sig
så mit hjerte svulmer
ingen kan stoppe mig
ikke de kolde hegn
ikke de triste omgivelser

ikke lyden af porten der smækker i
jeg håber stadig
selv om mit ur blev stillet 10 år tilbage

...

i rødvin skåler jeg for håbet
skåler for lyset
og skåler for kys der viser vej
(Fra digtet *Endelig rammer lyset mørket*)

Så man igen kan se os gennem de nøgne træer

For Alan Pary er det eksistentielle valg centralt og det underlag håbet tager afsæt i. Hvert menneske er et jeg, der først bliver rigtigt menneskeligt, når det påtager sig opgaven med at blive sig selv og gør op med, ikke blot sin angst for det onde, men også angsten for det gode. Angsten fører én bort fra valget. Det egentlige 'syndefald': er hvis mennesket frasiger sig muligheden for at vælge det gode og lader sig synke ind i en smertelig indesluttethed.

Kærligheden og det religiøse forhold til alt er integreret i dette valg. Og det bliver kun en endnu større nødvendighed af krigen og landflygtigheden:

Vi har puttet vores hjerter i lommen
Og bliver ekstatiske af vort eksil

Tillykke...

Lidt gåsehud er nok til at aftenens stjerner
formerer sig af lykke

Ved en fejltagelse ramler vi ind i en sky
Gud er som vinden
hvilver de blade op
der dækker vores faldne

En due er død og mit digt sendte én til vejr

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Email address...

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2020 (56)

▶ december (4)

▼ november (7)

Den uafrystelige Lorca

Uafsluttede regnskaber

En due er død og mit digt sendte én til vejr

Foruroligende noveller

Simone Weils diagnose af moderniteten

Digte om livet fra vugge til grav

Lys og vækst bag tremmer

▶ oktober (6)

▶ september (6)

▶ august (6)

▶ juli (6)

▶ juni (5)

▶ maj (3)

▶ april (2)

▶ marts (4)

▶ februar (3)

▶ januar (4)

▶ 2019 (49)

▶ 2018 (43)

▶ 2017 (36)

▶ 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (75)
- dagbøger (1)
- digtsamling (27)
- En litterær refleksion (5)
- essay (4)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (11)
- klassikerlæsning (13)
- kortroman (4)
- kunstbog (10)
- lyrik (3)
- noveller (4)
- prosa (6)
- prosadigt (2)
- roman (16)

Sidevisninger i alt

125,110

Så man igen kan se os gennem de nøgne træer
(Fra digtet *Begår vi fejl?*)

Friheden, valget, kærligheden

Friheden, valget og kærligheden bliver endelig løftet til en ekstase af mørke og lys gennem ordenes tilsyneladende legende lette udtryk i livgivende virkelige digtning:

Poesien er stadig en sky
Og drømmen er spæd og forladt.
Lad Gud tage mit hjertes hånd
Alene kan jeg ikke nå op ad universets trin
Hele jorden vender sig mod min vandring
den udstrakte himmel ødelægger min vinger

7
En due er død
Og mit digt sendte én til vejrs
på gyngen med et smil

8
Du jubler så højt du kan
for dit ønske om mit livs endeligt er opfyldt
(Fra digtet *En dues død*)

Her er digtet en gyngetur, der sender drømmen og håbet til vejrs op af verdens tyngende morads. Og selvfølgelig er den legemliggjort i den elskede. Der jubler højt over afslutningen på et liv, der hidtil har været en ørkenvandring under en himmel, der ødelagde tilliden til egne evner til at opnå en fremtid. Poesiens eksistentielt frigørende og opløftende rolle forbindes hele tiden med den alvorlige leg der også tager afsked med en meget stor del af det liv man hidtil har troet på:

Hvad er afstand
uden gengivelse af din hvisken
når du siger farvel
Hvad er rogen
uden sjælens forgængelighed
Hvad er det at flyve
uden ordene svæver
omkring mindet om dine hænders berøring?
(Fra digtet *Ulven i mit rum*)

Under sin landflygtighed har Alan Pary udgivet tre digtsamlinger på kurdisk og arabisk. Han er også medlem af dansk PEN og en særdeles aktiv kulturformidler, der har afholdt mange arrangementer for kurdiske digtere og sangere og p.t. sammen med andre redigerer an stor flersproget antologi, der præsenterer Ny kurdisk lyrik, i Danmark og udkommer her på forlaget. Ligesom han har oversat og fået udgivet adskillige danske forfattere og digtere i Kurdistan. Bl.a. H.C. Andersen, Soren Kirkegaard, Inger Christensen, Niels Hav og Pejki Malinowski.

Dette er hans første danske digtsamling. Den spejler os i en helt anden kulturbaggrund, men giver også udtryk for en hjemløshed grænsende til rodløshed som vi kender alt for godt – og gør det med et villet og valgt håb for fremtiden vi må lytte til og har brug for. Og den udforsker poesiens rolle i formidlingen af dette med et fokus på ordenes leg med afsæt i afskeden med liv der har været og deres magiske fremkaldelse af livets, kærlighedens og frihedens genopstandelse i valgets mysterium.

Indsendt af Jakob Brønnum

Ingen kommentarer:

Tilføj en kommentar

 Kommenter som: **connyta (Gooç)** ▼
  Forhåndsvisi Underret mig

[Nyere indlæg](#)

[Startside](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)